

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.3.2025
COM(2025) 151 final

2025/0079 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene, în cadrul
Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, referitor la prelungirea termenului de
aderare a Tunisiei la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea
violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate
de instituțiile și de administrația publică a Uniunii**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunii Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 23 aprilie 2025, în legătură cu adoptarea preconizată a unei decizii de a acorda Tunisiei o prelungire a termenului de aderare la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul” sau „convenția”), până la 23 aprilie 2027

1.1. Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul stabilește un set cuprinzător și armonizat de norme pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în Europa și în afara acesteia. Convenția a intrat în vigoare la 1 august 2014.

UE a semnat convenția în iunie 2017 și a finalizat procedura de aderare la 28 iunie 2023, determinând intrarea în vigoare a convenției, pentru UE, la 1 octombrie 2023. UE a aderat la convenție în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹ și aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea². În ceea ce privește ultimul aspect, Irlanda și Danemarca nu au obligații în temeiul exercitării competenței Uniunii³. În prezent sunt 39 de părți la convenție, printre care se numără UE și 22 de state membre ale UE⁴.

1.2. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei

Comitetul de Miniștri (CM) este organul decizional al Consiliului Europei (CoE). CM este compus din miniștrii afacerilor externe ai celor 46 de state membre ale CoE și din reprezentanții permanenți ai acestora la Strasbourg, în calitate de adjuncți. Rolul și funcțiile CM sunt descrise în capitolul IV din Statutul CoE („statutul”)⁵. În temeiul articolului 14 din statut, fiecare membru al CoE are dreptul la un reprezentant în CM, iar fiecare reprezentant are dreptul la un vot. Toate statele membre ale UE sunt membre ale CoE și, prin urmare, sunt reprezentate în CM. CM se reunește la nivel ministerial o dată pe an și la nivel de adjuncți săptămânal.

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4.

³ În conformitate cu Protocoalele nr. 21 și nr. 22 anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

⁴ Situația ratificărilor la 25.3.2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2024).

⁵ Statutul Consiliului Europei (ETS nr. 001), [Lista completă – Biroul pentru tratate](#).

1.3. Decizia avută în vedere de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei

Articolul 75 alineatul (1) din Convenția de la Istanbul prevede că pot adera la aceasta statele membre ale CoE, statele care nu sunt membre ale CoE care au participat la elaborarea convenției și UE. Articolul 76 alineatul (1) prevede, de asemenea, că statele care nu sunt membre care nu au participat la elaborarea convenției pot adera la aceasta cu condiția să fi fost invitate în mod oficial să adere de către CM. În acest sens, după consultarea părților la Convenția de la Istanbul și obținerea consimțământului unanim al acestora, CM poate invita orice stat care nu este membru al CoE să adere la convenție printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la articolul 20 litera (d) din statut (majoritate de două treimi din CM) și prin votul unanim al reprezentanților părților la convenție care au dreptul de a face parte din Comitetul de Miniștri⁶.

La 22 aprilie 2020, CM a decis să invite Tunisia să adere la Convenția de la Istanbul. În conformitate cu această decizie, invitația este valabilă timp de cinci ani de la adoptare, și anume până la 23 aprilie 2025.

Prin scrisoarea din 20 februarie 2025, Tunisia a solicitat o prelungire a termenului său de aderare la convenție până la 23 aprilie 2027, pentru a-și putea finaliza procesele interne. Statele membre ale CoE și părțile la Convenția de la Istanbul au fost informate printr-o scrisoare din 3 martie 2025 cu privire la cererea respectivă și la faptul că aceasta necesită o nouă decizie din partea CM. Se preconizează că Grupul de raportori pentru cooperare juridică (GR-J) al CM va examina cererea în cadrul reuniunii sale din 17 aprilie 2025, după care se preconizează că CM va adopta o decizie de prelungire a termenului de aderare a Tunisiei la Convenția de la Istanbul până la 23 aprilie 2027, astfel cum s-a solicitat („decizia avută în vedere”).

2. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Se propune ca poziția care urmează să fie adoptată în numele UE în cadrul reuniunii Comitetului de Miniștri din 23 aprilie 2025 să fie de a sprijini prelungirea termenului de aderare a Tunisiei la Convenția de la Istanbul până la 23 aprilie 2027, pentru a acorda Tunisiei timpul necesar pentru finalizarea proceselor sale interne. Aderarea Tunisiei ar fi benefică pentru Uniune, deoarece ar extinde la această țară standardele ambițioase ale Convenției de combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

3. TEMEI JURIDIC

3.1. Temeiul juridic procedural

3.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire *„a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”*.

⁶ Pentru informații suplimentare privind procedura de aderare a statelor care nu sunt membre ale Consiliului Europei și care nu au participat la elaborarea convenției, a se vedea: [CETS 210 – Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice – Modalități de aderare](#)

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE se aplică indiferent dacă Uniunea este sau nu membră a organismului în cauză sau parte la acordul respectiv⁷.

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Noțiunea de „acte cu efecte juridice” include și actele de natură organizațională care influențează modul în care sunt luate deciziile în cadrul organismului, de exemplu în cazul în care un organism cu putere de decizie acceptă o nouă țară în calitate de membru.

3.1.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

CM este un organism instituit printr-un acord, și anume statutul. Decizia de prelungire a termenului de aderare a Tunisiei la Convenția de la Istanbul, pe care CM este invitat să o adopte, constituie un act cu efecte juridice. Prolungirea termenului de aderare la convenție echivalează cu o „reînnoire” a invitației până la 23 aprilie 2027, în caz contrar, aceasta urmând să expire la 23 aprilie 2025. Dacă termenul este prelungit și dacă Tunisia aderă la convenție în termenul stabilit, se vor stabili relații convenționale între UE și Tunisia în cadrul Convenției de la Istanbul. Decizia luată de CM poate avea, de asemenea, efecte juridice asupra Uniunii, deoarece aderarea Tunisiei ar influența modul în care sunt luate deciziile în cadrul Comitetului părților la Convenția de la Istanbul. Actul avut în vedere nu completează și nu modifică cadrul instituțional al acordului. Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

3.2. **Temeiul juridic material**

3.2.1. *Principii*

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

În ceea ce privește un act avut în vedere care urmărește simultan mai multe obiective sau care cuprinde mai multe elemente care sunt legate între ele în mod inextricabil, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul, temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE va trebui să includă, în mod excepțional, diferitele temeiuri juridice relevante.

3.2.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

Referitor la temeiul juridic material, UE a aderat la Convenția de la Istanbul în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii⁸ și cele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea⁹. Aderarea UE la Convenția de la

⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctul 64.

⁸ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

⁹ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a

Istanbul a fost reglementată prin două decizii distincte ale Consiliului pentru a ține seama de poziția specială a Danemarcei și a Irlandei cu privire la titlul V din TFUE. În consecință, și decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul CM trebuie să facă obiectul a două decizii paralele, întrucât relațiile convenționale cu Tunisia ar urma să fie stabilite pentru toate aspectele convenției. Temeiul juridic al prezentei decizii vizează aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii. Prin urmare, temeiul juridic material al prezentei decizii este articolul 336 din TFUE.

3.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 336 din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene, în cadrul
Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, referitor la prelungirea termenului de
aderare a Tunisiei la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea
violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate
de instituțiile și de administrația publică a Uniunii**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 336 din
TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul” sau „convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului¹⁰ în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului¹¹ în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea și a intrat în vigoare, pentru Uniune, la 1 octombrie 2023. În prezent sunt 39 de părți la convenție, printre care se numără UE și 22 de statele membre ale UE.
- (2) Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei („Comitetul de Miniștri”) este organul decizional al Consiliului Europei. Acesta este compus din miniștrii afacerilor externe ai celor 46 de state membre ale Consiliului Europei și din reprezentanții permanenți ai acestora la Strasbourg, în calitate de adjuncți. Rolul și funcțiile Comitetului de Miniștri sunt descrise în capitolul IV din Statutul Consiliului Europei¹². În temeiul articolului 14 din statut, fiecare membru al Consiliului Europei are dreptul la un reprezentant în Comitetul de Miniștri, iar fiecare reprezentant are dreptul la un vot. Toate statele membre ale UE sunt membre ale Consiliului Europei și, prin urmare, sunt reprezentate în Comitetul de Miniștri.
- (3) În temeiul articolului 76 alineatul (1) din Convenția de la Istanbul, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate, după consultarea părților la Convenția de la Istanbul și obținerea consimțământului unanim al acestora, să invite un stat care nu

¹⁰ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹¹ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

¹² Statutul Consiliului Europei (ETS nr. 001), [Lista completă – Biroul pentru tratate](#).

este membru al Consiliului Europei să adere la Convenția de la Istanbul. O astfel de decizie necesită majoritatea prevăzută la articolul 20 litera (d) din statut (o majoritate de două treimi în Comitetul de Miniștri) și votul unanim al reprezentanților părților la convenție care au dreptul de a face parte din Comitetul de Miniștri.

- (4) La 22 aprilie 2020, Comitetul de Miniștri a decis să invite Tunisia să adere la Convenția de la Istanbul. În conformitate cu această decizie, invitația a fost valabilă timp de cinci ani de la adoptare, și anume până la 23 aprilie 2025.
- (5) Prin scrisoarea din 20 februarie 2025, Tunisia a solicitat o prelungire a termenului său de aderare la Convenția de la Istanbul până la 23 aprilie 2027, pentru a-și putea finaliza procesele interne.
- (6) Este preconizat ca, în cadrul reuniunii sale din 23 aprilie 2025, Comitetul de Miniștri să adopte o decizie privind prelungirea termenului de aderare a Tunisiei la Convenția de la Istanbul până la 23 aprilie 2027.
- (7) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului de Miniștri, întrucât prelungirea termenului de aderare a Tunisiei la Convenția de la Istanbul poate avea efecte juridice asupra Uniunii. Prelungirea reînnoiește invitația adresată Tunisiei de a adera și, prin urmare, poate implica stabilirea de relații convenționale între Uniune și Tunisia în cadrul Convenției de la Istanbul. Decizia poate influența, de asemenea, modul în care sunt luate deciziile în cadrul Comitetului părților la Convenția de la Istanbul.
- (8) Aderarea Tunisiei ar fi benefică pentru Uniune, deoarece ar extinde la această țară standardele ambițioase ale convenției. Prin urmare, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a acorda Tunisiei încă doi ani pentru a-și finaliza procedurile interne.
- (9) Întrucât Uniunea nu este membră a Consiliului Europei, dar toate statele sale membre sunt, poziția Uniunii urmează să fie exprimată de statele sale membre, acționând împreună,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunii Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 23 aprilie 2025 este de a sprijini prelungirea până la 23 aprilie 2027 a termenului de aderare a Tunisiei la Convenția de la Istanbul.

Articolul 2

Poziția menționată la articolul 1 este exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, acționând împreună.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

Președintele

Pentru Consiliu,